

Dokument: Na poti do stoletnice

Opus Dei bo v letih 2028–2030 obhajal stoletnico ustanovitve. Kot pripravo na to obletnico objavljamo dokument z naslovom »Na poti do stoletnice«. V tem gradivu je nekaj iztočnic, ob katerih lahko člani in prijatelji Opus Dei premišlujejo o teh 100 letih in o tem, kako bo ta karizma še naprej poživiljala Cerkev in družbo.

9. Jan. 2024

Oče je 15. novembra pozval vernike Opus Dei in prijatelje k sodelovanju pri pripravah na regionalna zborovanja na temo: Na poti do stoletnice Dela. Poglobitev v našo karizmo in obnovitev naše želje po služenju Bogu, Cerkvi in družbi.^[1]

Pomembnost bližajočega se dne nas vabi, da se vprašamo, kako v duhu Opus Dei odgovoriti na izzive sedanjega časa: v vsakem kraju želimo stoletnico Dela obhajati s pogledom, uprtim v prihodnost.

»Obhajanje stoletnice,« nam je sporočil oče, **»bo potekalo od 2. oktobra 2028 do 14. februarja 2030, ko bo minilo sto let od začetka dejavnosti Opus Dei med ženskami. To bo torej praznovanje, ki bo kot izraz edinosti zaznamovano z dvema**

obletnicama. [...] Želel bi, da vsi sodelujemo pri pripravah«

(Očetovo sporočilo, 10. 6. 2021). Za vse, ki smo del te družine Dela, bo to priložnost, da se v luči vere in Gospodove milosti poglobimo v veličino ljubezni Boga, ki nas je poklical osebno, in v lepoto poslanstva Dela v služenju Cerkvi in družbi.

Pričujoči dokument vsebuje nekaj misli, ki so lahko v navdih ob razmišljanju o stoletnici, ki predstavlja vstop v drugo stoletje zgodovine Opus Dei. Namen tega besedila je spodbuditi vse nas k sodelovanju s podajanjem predlogov in izkušenj, ki bodo nato obravnavani na regionalnih delovnih tednih. Zaključki delovnih tednov bodo pomembno referenčno gradivo za redni generalni kongres leta 2025, pa tudi vodilo za pripravo stoletnice.

Zato priprava na stoletnico bolj kot k dogodkom praznovanja stremi k temu, da spodbudi gibanje poglobljanja, ki nam bo pomagalo vedno bolje razumeti, utelešati in posredovati našega duha v službi Cerkve in vseh ljudi.

Stoletnica nam ponuja predvsem novo priložnost, da ponovno odkrijemo bistvo našega obstoja: božjo ljubezen do vsakega izmed nas, ki nas v svojem Sinu in z darom Svetega Duha kliče, da bi bili njegovi sinovi in hčere. Oče nas je pred nekaj leti ponovno spomnil: **»Kristjanova zvestoba je zvestoba hvaležnosti, kajti nismo zvesti neki ideji, temveč neki Osebi: Kristusu Jezusu, našemu Gospodu, ki – to lahko reče vsak izmed nas – ‘me je vzljubil in daroval zame sam sebe’ (Gal 2,20). To, da se čutimo osebno ljubljene od Boga, nas po njegovi milosti žene k zvesti in vztrajni ljubezni. K ljubezni, polni upanja v**

to, kar bo Bog storil v Cerkvi in v svetu preko življenja vsakega posebej, celo sredi naše krhkosti» (Prelatovo sporočilo, 10. oktober 2017). Zato nas priprava na ta dan opogumlja, da bi bili resnično, vsak dan bolj, kontemplativne duše sredi sveta.

Izzivi našega časa

Ta obletnica, nam je nadalje povedal oče, **»bo tudi ugoden trenutek, da premislimo o izzivih, s katerimi se srečujeta Cerkev in družba, ter da se vprašamo, kako lahko pri tem čim bolje pripomoremo«** (Očetovo sporočilo, 10. junij 2021). Sveti Jožefmarija nas je vabil, naj **»strastno ljubimo svet«**. Pri tem je mislil na resnični svet, v katerem živimo, z njegovimi možnostmi in protislovji. Svet je živa resničnost, ki se razvija in spreminja. **»Vsaka generacija kristjanov mora odrešiti, posvetiti svoj čas«** (Jezus prihaja mimo, št.

132). Ljubezen do sveta predpostavlja njegovo poznavanje in razumevanje. V tej smeri nas stoletnica spodbuja, naj se ozremo na kontekste naše družbe in našega časa, da bi jih osvetlili z lučjo evangelija.

Karizma Opus Dei se razvija v okoljih, ki v mnogih pogledih niso tista izpred sto let. »Spremenljivost zgodovinskih okoliščin – s spremembami, ki jih to prinaša v družbeni ustroj – lahko pomeni, da nekaj, kar je bilo v določenem trenutku pravično in dobro, pozneje ni več takšno. Zato mora biti v vas nenehno navzoča tista konstruktivna kritika, ki onemogoča paralizirajoče in pogubno delovanje inercije« (sv. Jožefmarija, Pismo št. 29, št. 18). Hkrati s spreminjanjem izzivov vsake dobe se obnavljajo generacije tistih, ki utelešajo duha Opus Dei, tako da morejo z zagonom, kakršnega so imeli prvi člani Dela,

prinašati aktualne in poživljajoče odgovore.

Zato je primerno, da razmislimo o sedanjih razmerah na področju dela, družine, medosebnih odnosov, kulture, pravičnosti in miru, kajti poklicani smo, da vse to posvečujemo; pa tudi o vprašanjih, ki so v zadnjih letih pridobila posebno veljavo in zaznamujejo našo družbo ali pa bodo verjetno pomembna v prihodnjih desetletjih. Gre za to, da z očmi božjega otroka bolje razumemo, kakšen je in kaj potrebuje ta svet, ki ga strastno ljubimo in v katerem želimo služiti: to pomeni, da odkrivamo ogromno dobrega, ki nas obdaja, in hkrati toliko stvari, ki niso skladne z dostojanstvom človeške osebe. Po besedah svetega Jožefmarija se je treba vprašati, kako ostati dovzeten za vse, kar je dobro, ter pri tem gojiti »pozitiven in odprt pristop glede sedanjega preoblikovanja družbenih struktur

in oblik življenja« (*Brazda*, št. 428); ali z drugimi besedami, kako posodobiti in okrepiti našo željo, da bi Kristusovo sporočilo prinesli v vsa okolja, mnogim ljudem, ki ga potrebujejo.

Razmišljajmo prav tako o sedanjih izzivih Cerkve, ki so naši izzivi: sekularizacija in način oznanjevanja božje ljubezni v današnjem času; vloga laikov in družin pri evangelizaciji; dinamika izročilo-prenova; edinost in dialog; učinek cerkvenega občestva itd. Karizma, ki jo je Bog zaupal svetemu Jožefmariju, je usmerjena v »služenje Cerkvi tako, kot Cerkev želi, da ji služimo« (besede svetega Jožefmarija na otvoritvi Centra Elis, 21. 11. 1965). Dobro poznavanje izzivov v vsaki posamezni državi in v vesoljni Cerkvi nas bo vodilo k okrepitvi naše pripravljenosti na to poslanstvo.

Znova odkriti dar Duha

V svojem sporočilu z dne 10. junija 2021 nam oče predlaga, naj bo to čas za razmislek »**o naši istovetnosti, o naši zgodovini in našem poslanstvu**«, z vizijo prihodnosti in željo po osebni prenovi.

Začetek priprav na stoletnico je sovpadel z objavo motuproprija *Ad charisma tuendum*, s katerim nas sveti oče spodbuja, naj svojo pozornost osredotočimo na dar, ki ga je Bog podelil svetemu Jožefmariju, da bi ga v polnosti živeli. Papež Frančišek nas spodbuja, naj negujemo karizmo Opus Dei, »da bi spodbujali evangelizacijsko delovanje, ki ga vršijo njegovi člani«, in tako »širili klic k svetosti v svetu preko posvečevanja dela ter družinskih in družbenih obveznosti«. Sporočilo, ki ga je po božji volji oznanjal sveti Jožefmarija, ima izjemno privlačno moč in možnosti uporabe, ki spodbujajo k ustvarjalnosti.

Glede besedil, ki bi lahko bila v pomoč pri tem pripravljalnem razmišljanju pred delovnimi tedni, nam lahko pridejo na misel številni spisi svetega Jožefmarija, ki obravnavajo različne vidike karizme Opus Dei. Med številnimi možnimi so tu predlagana tri njegova pisma:

Prvo je **Pismo št. 29**,^[2] ki poudarja različne razsežnosti poslanstva vernikov Dela in prijateljev pri posvečevanju sveta ter zakonskega in družinskega življenja. Njegova vsebina je poziv vsem kristjanom, naj z Jezusom Kristusom sodelujejo pri odrešenju, naj ne ostanejo ravnodušni, naj delujejo kot kvas v testu, naj bodo »kvas, ki ljudi pobožanstvi, in jih s tem, ko jih naredi božanske, istočasno naredi zares človeške« (št. 7a).

Drugo je **Pismo št. 6**,^[3] ki obravnava več področij duha Opus Dei. Sveti Jožefmarija govori o različnih temah,

ki jim je skupno to, kar je specifično v duhu, ki ga oznanja, njegova zakoreninjenost v evangeliju ter njegova podobnost z življenjem prvih kristjanov.

Tretje je **Pismo št. 4,**^[4] ki govori o ljubezni pri posredovanju vere. Sveti Jožefmarija razlaga, kako naj bi potekal evangelizacijski dialog z moškimi in ženskami, ki se želijo približati veri Cerkve, pri čemer je treba duha razumevanja in spoštovanje do svobode vesti združevati z zvestobo zakladu vere.

Po pozornem pogledu na okoliščine, v katerih živimo, in razmisleku, ki ga delimo z osebami iz svojega okolja, bomo zagotovo bolje pripravljeni na iskanje ustreznih načinov, kako z besedami in življenjem drugim posredovati krščansko sporočilo in duha Opus Dei, ki prav zaradi svoje sekularne narave predstavlja most dialoga na področju dela, družine,

medosebnih odnosov, neposrednega okolja, znanosti, umetnosti in politike. To je kakor roka, ponujena za srečanje vsem, ki se želijo približati resnici, spodbujati dostojanstvo človeške osebe in stvarstva, delati dobro in ustvarjati lepoto.

Spričo zapletenih razmer in hitrih sprememb so tudi danes aktualne besede svetega Avgušтина: »Pravijo, da so časi slabi, težki. Živimo dobro in časi bodo postali dobri. Mi smo časi! Časi so to, kar smo mi!« (*Serm.* 8, 8). Prva prenova, za katero si prizadevamo, bo torej naša lastna, prenova vsakega izmed nas. Da bi svet približali Bogu, poskušamo najprej sami iskati to bližino: biti kontemplativni v običajnem življenju.

Preteklost, sedanost in prihodnost

Praznovanje stoletnice združuje preteklost, sedanost in prihodnost; hvaležnost in upanje, prošnjo za odpuščanje in za milost. Papež sveti Janez Pavel II. nas je ob koncu jubilejnega leta 2000 nagovarjal, naj na preteklost gledamo s hvaležnostjo, naj sedanost živimo z navdušenjem in v prihodnost zremo z upanjem: »Duc in altum« (Apostolsko pismo *Novo Millennio Ineunte*, št. 1). Prav tako je blaženi Álvaro ob obletnicah posebnega pomena predlagal vzklik: »Hvala, oprosti, še bolj mi pomagaj.« Ti izrazi so nam lahko navdih za stoletnico.

To bo čas hvaležnosti: priznanje božjega daru, ki ga predstavlja karizma Dela, življenja našega ustanovitelja in številnih milosti, prejetih v teh letih. Hvaležnost vsem ljudem, ki so si prizadevali, da bi ta duh zaživel v njihovem lastnem okolju. Pa tudi ljudem in ustanovam, ki so nas spremljali: staršem in

družinam vernikov Dela, moškim in ženskam, ki so sodelovali s svetim Jožefmarijem, katoličanom in nekatoličanom, ki so pomagali in še vedno velikodušno pomagajo Opus Dei po vsem svetu. Posebej se želimo spominjati vseh tistih, ki so bili v teh prvih sto letih v nekem trenutku svojega življenja del te družine in s katerimi nas veže posebna vez.

Poleg hvaležnosti bo to tudi čas prošenj za odpuščanje: za osebne in skupne pomanjkljivosti, za opustitve in za škodo, ki jo je vsak izmed nas lahko povzročil. Spomin na preteklost pomeni ponovno odkritje izvora in bistva karizme, njene izvirnosti in vrednosti. Pa tudi poglobitev v zgodovino, v ljudi in konkretne trenutke z njihovimi svetlimi in temnimi platmi: zgodovina – tako osebna kot institucionalna – je del istovetnosti.

Slednjič bo to čas upanja, zaupanja v božjo milost ter v aktualnost in moč karizme Opus Dei, da razsvetli najbolj zapletene situacije, zdaj in v prihodnosti. Zaupamo v moč Svetega Duha, in ne v lastne moči. Na ta način se pripravljamo tudi na cerkveni jubilej, oznanjen za leto 2025, prvi jubilej v tretjem tisočletju, katerega geslo je »Romarji upanja« (Frančišek, *Pismo msgr. R. Fisichelli za jubilej leta 2025*, 11. 2. 2022).

Pri tem poglobljanju karizme je prisotna individualna razsežnost vsakega posameznika, pa tudi institucionalna razsežnost vsake izmed zelo različnih iniciativ, ki so jih člani Dela po božji milosti spodbujali v teh desetletjih. Pri razmišljanju o teh pobudah je ključno to, da si vsaka od njih prizadeva biti gonilna sila nekega znatnega krščanskega doprinosa na svojem področju – izobraževanje, zdravstvo, revščina, mladi, družina,

komuniciranje itd. – ter se zato uresničuje z visokomiselnostjo, da bi tudi v bodoče širila evangelij na obsežen in globok način. Naj vsakdo izmed vključenih v te pobude razmisli o njihovem izvoru in presodi, kako bi lahko strokovni in apostolski cilji, iz katerih izhajajo, še bolj zasijali, da bi potem nadaljevali z novim zagonom, da bi spremenili smer, če so se spremenile družbene potrebe, ki so bile njihov povod, ali pa da bi zaključili neko etapo ter začeli z novo, ki bo bolj ustrezala trenutnim zahtevam Cerkve in družbe.

Gre za vajo v razumevanju lastne istovetnosti in lastne zgodovine, za vajo v transparentnosti in prizadevanju za iskanje lastne narative. Da bi to dosegli, bo koristno mnenje zaposlenih, nekdanjih študentov, povezanih družin in tudi okolja, v katerem delujemo: velja prisluheliti različnim pogledom in

biti na voljo vsem za sodelovanje pri odzivanju na potrebe posameznega krajevnega območja.

Med najbolj pomoči potrebnimi

Kot je zapisal oče, odpira obletnica novo možnost, da **»prepoznamo božjo ljubezen v našem življenju in jo prinašamo drugim, zlasti najbolj pomoči potrebnim«** (Sporočilo, 10. 6. 2021).

Kristusa najdemo v razodeti Besedi, v zakramentih in tudi v drugih ljudeh, zlasti v ubogih. Papež Frančišek nam je dejal: »Poklicani smo, da v njih odkrijemo Kristusa in postanemo glasniki njihovih potreb in da smo tudi njihovi prijatelji, da jim prisluhujemo, jih razumemo in sprejmemo skrivnostno modrost, ki nam jo Bog hoče posredovati po njih« (apost. spod. *Evangelii Gaudium*, št. 198). Sveti Jožefmarija se je pogosto spominjal, da je moč za poganjanje Opus Dei našel v revnih in bolnih ter

da se je opiral na njihovo molitev kot na najdragocenejšo pomoč.

Kakršenkoli je naš položaj, vedno bodo okoli nas pomoči potrebne osebe. Ljubezen, ki nas spodbuja k srečanju z njimi, je tesno povezana s priznanjem, da vsakdo potrebuje Boga in druge, ter z nenavezanostjo na tisto, kar nas zapira zgolj v osebne interese. Revščina nas opominja, da je v Bogu in medosebnih odnosih naš zaklad in da moramo vsi na resničen način živeti nenavezani na materialne dobrine v današnji potrošniški družbi, da bi mogli živeti velikodušno in veselo življenje. Ta osebna izkušnja bo očistila naš pogled, da bomo odkrili sočloveka, kot je dejal sveti Jožefmarija: »Ubogi, je dejal tisti naš prijatelj, so moja najboljša duhovna knjiga in glavni namen mojih molitev. Trpim zaradi njih in z njimi trpim zaradi Kristusa. In ker trpim, razumem, da ga ljubim in da jih ljubim« (*Brazda*, št. 827).

S svojim poklicnim delom, s svojim običajnim življenjem, lahko prispevamo k širjenju božje ljubezni med tiste, ki jo najbolj potrebujejo. Svet družine, dela in družbenih odnosov potrebuje pričevanja o sodelovanju, medsebojni podpori in varčnosti v korist drugih, naših bratov in sester, v skladu z laiškim načinom posnemanja Jezusovega življenjskega sloga. Naš način življenja je v samem jedru verodostojne evangelizacije.

Razvoj brez primere, ki ga je človeštvo doseglo na področju tehnologije, gospodarstva in komunikacij, ponuja obilo sredstev, ki lahko pomagajo odpraviti neenakosti in omiliti pomanjkanje, s katerim se srečujemo: pomanjkanje hrane, ljubezni, stanovanj, dela, izobraževanja, pravic, zdravja, svobode ... Ta pomanjkanja dojemamo kot zanikanje nečesa, kar pripada dostojanstvu človeške osebe

in pošteni družbeni ureditvi. Ti individualni in družbeni izzivi, ki so globalni in zapleteni, zahtevajo novo »domišljijo ljubezni« (apost. pismo *Novo Millennio Ineunte*, št. 50), ki preko bližine do trpečih prispeva k celostnemu razvoju osebe in je tako izraz osebne božje skrbi za vsakega posameznika.

Naš ustanovitelj je trdil, da »človek ali družba, ki se ne odzivata na trpljenje in krivice, ki se jih ne trudita lajšati, nista človek in družba po meri ljubezni Jezusovega Srca« (*Jezus prihaja mimo*, št. 167). Tudi danes, pred obzorjem stoletnice, se nam ponuja »posebna priložnost, da na oseben ali skupen način poživimo služenje pomoči potrebnim ter se v večji meri zavemo njegovega pomena v sporočilu svetega Jožefmarija« (Nagovor prelata Opus Dei na dogodku *Be to care*, 29. 9. 2022). To očetovo predavanje vsebuje dragocene točke za razmislek o tem,

kaj pomeni neka nova domišljija
ljubezni.

V teh letih, ko se pripravljamo na
stoletnico Dela, se lahko vprašamo o
družbeni razsežnosti krščanske
poklicanosti, o aktualnosti in dosegu
družbenega nauka Cerkve, o
posledicah posvečevanja dela pri
izgradnji bolj človeške in bolj
krščanske družbe. Razmišljamo
lahko tudi, kakšna bi lahko bila
solidarnostna zapuščina te stoletnice
kot otipljiv izraz hvaležnosti, ki jo
izkušamo spričo prejetih darov.

Bog dela vse novo (Razodetje 21,5)

**»Najmlajšim bo pripadla ključna
naloga,«** je zapisal oče v svojem
pismu 10. junija 2021. Oni so tisti, ki
bodo sporočilo svetega Jožefmarija
prinesli v naslednjih sto let. »Vse je
že storjeno in vse je še treba storiti,«
je včasih govoril sveti Jožefmarija.

Mladost ni zgolj biološko dejstvo. Je lastnost, ki jo je mogoče ohranjati skozi čas. »Zato ne omagujemo. Nasprotno, čeprav naš zunanji človek razpada, se naš notranji iz dneva v dan obnavlja« (2 Kor 4,16). Prenavlja nas božja milost, če se ji odpremo. Bog pa prenavlja svet, vse stvari, vsa okolja, s sodelovanjem kristjanov, ki želijo biti prinašalci njegovega usmiljenja.

Ob 25. obletnici Opus Dei nas je sveti Jožefmarija vabil k »obnovitvi zvestobe božjemu klicu, da bi bili sejalcı veselja in miru sredi sveta« (Božično pismo, december 1952). Zdaj, ko se bliža stoletnica, lahko ponovno odkrijemo lepoto ustanovne karizme ter o njej razmišljamo, jo živimo in prenašamo naprej z zvestobo, ustvarjalnostjo in veseljem v sedanjih okoliščinah Cerkve in sveta, tako osebno kot institucionalno. Na ta način sledimo klicu papeža Frančiška, ki nas je ob

začetku svojega pontifikata pozval »k novemu obdobju evangeljskega oznanjevanja, zaznamovanega s takšnim veseljem« (apost. spod. *Evangelii Gaudium*, št. 1).

Devici Mariji, ki je začetek našega veselja, in svetemu Jožefu, zgledu zvestobe, zaupamo našo pot do stoletnice.

^[1] »Jožefmarija Escrivá je v Opus Dei uvedel *regionalna zborovanja oz. delovne tedne* kot orodje za refleksijo, sodelovanje in poslušanje članov Dela. Od vsega začetka so ta zborovanja imela posvetovalni značaj in so bila način, da bi vsakdo lahko izrazil svoje mnenje o temah, povezanih z duhom in načini širjenja Opus Dei po svetu« (José Luis González Gullón, *Las semanas de trabajo en los años fundacionales*,

Studia et Documenta 17, 2023, str. 268).

^[2] *Studia et Documenta* št. 17 (2023): 279-351.

^[3] Josemaría Escrivá de Balaguer, *Cartas (II)*, Rialp (2022): Carta n. 6.

^[4] Josemaría Escrivá de Balaguer, *Cartas (I)*, Rialp (2020): Carta n. 4.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/dokument-
na-poti-do-stoletnice/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/dokument-na-poti-do-stoletnice/) (5. Avg. 2025)